

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 469

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 21 mai 2025

SUMAR

Nr.

Pagina

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

Decizia nr. 597 din 5 noiembrie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), ale art. 4 alin. (1¹)-(1³), (3) și (4), ale art. 5 alin. (3) și (3¹), ale art. 7 alin. (4) și (5¹), ale art. 8 alin. (5), ale art. 10 alin. (1) și ale art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și a Legii nr. 52/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, în ansamblul său 2-14

ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE

- 11.369. — Lista partidelor politice, alianțelor politice, alianțelor electorale, organizațiilor cetățenilor români aparținând minorităților naționale și a candidaților independenți pentru care a fost depus raportul detaliat al veniturilor și cheltuielilor electorale, conform art. 47 alin. (2) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, cu ocazia alegerilor locale parțiale din data de 4 mai 2025 15
- 11.739. — Lista partidelor politice, alianțelor politice, alianțelor electorale, organizațiilor cetățenilor români aparținând minorităților naționale și a candidaților independenți pentru care a fost depus raportul detaliat al veniturilor și cheltuielilor electorale, conform art. 47 alin. (2) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, cu ocazia alegerilor locale parțiale din data de 4 mai 2025 15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 597

din 5 noiembrie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), ale art. 4 alin. (11)-(13), (3) și (4), ale art. 5 alin. (3) și (31), ale art. 7 alin. (4) și (51), ale art. 8 alin. (5), ale art. 10 alin. (1) și ale art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și a Legii nr. 52/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, în ansamblul său

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriază.

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de Banca Transilvania — S.A. — Sucursala Oradea în Dosarul nr. 10.963/271/2020 al Judecătorei Oradea — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.405D/2020.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele Curții Constituționale nr. 2.406D/2020, nr. 2.408D/2020, nr. 30D/2021, nr. 36D/2021, nr. 37D/2021, nr. 39D/2021, nr. 40D/2021, nr. 42D/2021, nr. 102D/2021, nr. 106D/2021, nr. 153D/2021, nr. 166D/2021, nr. 191D/2021, nr. 193D/2021, nr. 441D/2021, nr. 442D/2021, nr. 498D/2021, nr. 540D/2021, nr. 541D/2021, nr. 579D/2021, nr. 689D/2021, nr. 691D/2021, nr. 788D/2021, nr. 838D/2021, nr. 869D/2021, nr. 988D/2021, nr. 1.112D/2021, nr. 1.114D/2021, nr. 1.127D/2021, nr. 1.348D/2021, nr. 1.358D/2021, nr. 1.360D/2021, nr. 1.392D/2021, nr. 1.480D/2021, nr. 1.482D/2021, nr. 1.496D/2021, nr. 1.569D/2021, nr. 2.115D/2021, nr. 2.135D/2021, nr. 2.242D/2021, nr. 2.244D/2021, nr. 2.274D/2021, nr. 2.312D/2021, nr. 2.313D/2021, nr. 2.318D/2021, nr. 2.334D/2021, nr. 2.644D/2021, nr. 2.673D/2021, nr. 3.144D/2021, nr. 3.173D/2021, nr. 3.202D/2021, nr. 3.220D/2021, nr. 3.228D/2021, nr. 3.279D/2021, nr. 3.280D/2021, nr. 3.457D/2021, nr. 105D/2022, nr. 132D/2022, nr. 600D/2022 și nr. 697D/2022, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a unor dispoziții similare, excepție ridicată de Banca Transilvania — S.A., de Banca Transilvania — S.A. — Sucursala Oradea, de First Bank — S.A. și First Bank — S.A. — Sucursala Pitești și Sucursala Cluj-Napoca, de Societatea Credit Europe Bank NV din Amsterdam, de Societatea Credit Europe Ipoteclar IFN — S.A. din București, de Eurobank — S.A. (fosta Eurobank Ergasias), de Banca Românească — S.A. și din oficiu de Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă, în dosarele nr. 8.453/280/2020, nr. 11.483/280/2021 și nr. 9.076/280/2020 ale Judecătorei Pitești — Secția civilă, în dosarele nr. 11.337/301/2020,

nr. 14.338/301/2020 și nr. 24.950/301/2020 ale Judecătorei Sectorului 3 București — Secția civilă, în Dosarul nr. 1.315/334/2020 al Judecătorei Vatra Dornei, în dosarele nr. 22.605/4/2020, nr. 29.470/4/2020, nr. 23.090/4/2020, nr. 13.031/4/2020, nr. 14.335/4/2020 și nr. 17.150/4/2020 ale Judecătorei Sectorului 4 București — Secția civilă, în Dosarul nr. 4.026/333/2020 al Judecătorei Vaslui, în dosarele nr. 9.452/200/2020 și nr. 9.179/200/2020 ale Judecătorei Buzău — Secția civilă, în Dosarul nr. 3.260/232/2020 al Judecătorei Găești, în Dosarul nr. 9.784/196/2020 al Judecătorei Brăila — Secția civilă, în Dosarul nr. 2.837/308/2020 al Judecătorei Sighișoara — civil, în Dosarul nr. 9.468/1.748/2020 al Judecătorei Cornetu — Secția civilă, în Dosarul nr. 19.480/299/2020 al Judecătorei Sectorului 1 București — Secția I civilă, în Dosarul nr. 9.510/288/2020 al Judecătorei Râmnicu Vâlcea — Secția civilă, în dosarele nr. 26.306/245/2020, nr. 22.007/245/2020, nr. 26.305/245/2020, nr. 25.237/245/2020, nr. 443/245/2021, nr. 27.045/245/2020, nr. 12.002/245/2021 și nr. 8.481/245/2021 ale Judecătorei Iași — Secția civilă, în Dosarul nr. 25.564/325/2020 al Judecătorei Timișoara — Secția a II-a civilă, în Dosarul nr. 17.473/215/2020 al Judecătorei Craiova — Secția civilă, în dosarele nr. 12.875/302/2020, nr. 16.136/300/2020, nr. 21.238/300/2020, nr. 26.549/300/2020, nr. 14.048/300/2020, nr. 16.444/300/2020, nr. 7.858/299/2021, nr. 17.688/300/2020 și nr. 3.186/300/2021 ale Judecătorei Sectorului 2 București — Secția civilă, în Dosarul nr. 20.163/55/2020 al Judecătorei Arad — Secția civilă, în Dosarul nr. 6.722/202/2020/a1 al Judecătorei Călărași, în Dosarul nr. 16.278/94/2020 al Judecătorei Buftea — Secția civilă, în Dosarul nr. 7.292/296/2020 al Judecătorei Satu Mare — Secția civilă, în Dosarul nr. 10.171/180/2020 al Judecătorei Bacău — Secția civilă, în Dosarul nr. 304/334/2021 al Judecătorei Vatra Dornei, în Dosarul nr. 10.125/211/2020 al Judecătorei Cluj-Napoca — Secția civilă, în Dosarul nr. 1.507/195/2020 al Judecătorei Brad, în Dosarul nr. 14.947/303/2020 al Judecătorei Sectorului 6 București — Secția civilă, în Dosarul nr. 4.180/305/2020 al Judecătorei Sfântu Gheorghe, în Dosarul nr. 4.527/281/2021 al Judecătorei Ploiești, în Dosarul nr. 2.850/197/2021 al Judecătorei Brașov — Secția civilă, în Dosarul nr. 13.868/320/2020/a1 al Judecătorei Târgu Mureș — Secția civilă, în dosarele nr. 7.882/212/2021/a1 și nr. 19.360/212/2021 ale Judecătorei Constanța — Secția civilă, în Dosarul nr. 4.033/311/2021 al Judecătorei Slatina — Secția civilă, în Dosarul nr. 8.297/190/2020 al Judecătorei Bistrița — Secția civilă, în Dosarul nr. 11.433/182/2020 al Judecătorei Baia Mare — Secția civilă și în Dosarul nr. 10.178/279/2020 al Judecătorei Piatra-Neamț — Secția civilă.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu

conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 2.406D/2020, nr. 2.408D/2020, nr. 30D/2021, nr. 36D/2021, nr. 37D/2021, nr. 39D/2021, nr. 40D/2021, nr. 42D/2021, nr. 102D/2021, nr. 106D/2021, nr. 153D/2021, nr. 166D/2021, nr. 191D/2021, nr. 193D/2021, nr. 441D/2021, nr. 442D/2021, nr. 498D/2021, nr. 540D/2021, nr. 541D/2021, nr. 579D/2021, nr. 689D/2021, nr. 691D/2021, nr. 788D/2021, nr. 838D/2021, nr. 869D/2021, nr. 988D/2021, nr. 1.112D/2021, nr. 1.114D/2021, nr. 1.127D/2021, nr. 1.348D/2021, nr. 1.358D/2021, nr. 1.360D/2021, nr. 1.392D/2021, nr. 1.480D/2021, nr. 1.482D/2021, nr. 1.496D/2021, nr. 1.569D/2021, nr. 2.115D/2021, nr. 2.135D/2021, nr. 2.242D/2021, nr. 2.244D/2021, nr. 2.274D/2021, nr. 2.312D/2021, nr. 2.313D/2021, nr. 2.318D/2021, nr. 2.334D/2021, nr. 2.644D/2021, nr. 2.673D/2021, nr. 3.144D/2021, nr. 3.173D/2021, nr. 3.202D/2021, nr. 3.220D/2021, nr. 3.228D/2021, nr. 3.279D/2021, nr. 3.280D/2021, nr. 3.457D/2021, nr. 105D/2022, nr. 132D/2022, nr. 600D/2022 și nr. 697D/2022 la Dosarul nr. 2.405D/2020, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca devenită inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (5) tezele a doua și a treia din Legea nr. 77/2016, având în vedere Decizia nr. 432 din 17 iunie 2021 prin care Curtea Constituțională a constatat neconstituționalitatea acestor norme. Cu privire la celelalte dispoziții de lege criticate, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în această materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

7. Prin Încheierea din 10 decembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 10.963/271/2020, **Judecătoria Oradea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 52/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite**. Excepția a fost ridicată de Banca Transilvania — S.A. — Sucursala Oradea într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016. (Dosarul nr. 2.405D/2020)

8. Prin încheierile din 27 octombrie 2020 și 10 noiembrie 2021, pronunțate în dosarele nr. 8.453/280/2020 și nr. 11.483/280/2021, **Judecătoria Pitești — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate, pe de o parte, a dispozițiilor articolului unic pct. 2 cu referire la art. 4 alin. (1¹)-(1³) din Legea nr. 77/2016, pct. 3, cu referire la art. 4 alin. (3) și (4) din Legea nr. 77/2016, și pct. 5, cu referire la art. 5 alin. (3¹) din Legea nr. 77/2016, din Legea nr. 52/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și a Legii nr. 52/2020 în integralitatea sa, și, pe de altă parte, a dispozițiilor articolului unic pct. 1-7 și pct. 8 teza întâi din aceasta**. Excepția a fost ridicată de First Bank — S.A. și First Bank — S.A. — Sucursala Pitești într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016 și de Banca Românească într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni în constatarea dării în plată. (dosarele nr. 2.406D/2020 și nr. 3.457D/2021)

9. Prin Încheierea din 26 noiembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 11.337/301/2020, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională**

cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1¹) lit. a), alin. (1²), alin. (1³), alin. (3) și alin. (4) din Legea nr. 77/2016. Excepția a fost ridicată de Societatea Credit Europe Bank NV din Amsterdam și Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 52/2020. (Dosarul nr. 2.408D/2020)

10. Prin Încheierea din 23 decembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 1.315/334/2020, **Judecătoria Vatra Dornei a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 2, 3 și 8 din Legea nr. 52/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și a Legii nr. 52/2020, în integralitatea sa**. Excepția a fost ridicată de Eurobank — S.A. (fosta Eurobank Ergasias) într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016. (Dosarul nr. 30D/2021)

11. Prin încheierile din 16 noiembrie 2020 și 7 aprilie 2021, pronunțate în dosarele nr. 14.338/301/2020 și nr. 24.950/301/2020, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 2-8 din Legea nr. 52/2020, precum și a Legii nr. 52/2020, în ansamblul său**. Excepția a fost ridicată de Banca Transilvania — S.A. și de Banca Românească — S.A. în cauze având ca obiect soluționarea unor contestații formulate împotriva unor notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016 (dosarele nr. 36D/2021 și nr. 3.279D/2021).

12. Prin încheierile din 16 decembrie 2020, 15 martie 2021 și 7 aprilie 2021, pronunțate în dosarele nr. 22.605/4/2020, nr. 29.470/4/2020 și nr. 23.090/4/2020, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate, pe de o parte, a dispozițiilor articolului unic pct. 2-8 din Legea nr. 52/2020, precum și a Legii nr. 52/2020, în ansamblul său, și, pe de altă parte, a dispozițiilor Legii nr. 52/2020**. Excepția a fost ridicată de Banca Transilvania — S.A. și de Banca Românească — S.A., precum și de instanța de judecată, din oficiu, în cauze având ca obiect soluționarea unor contestații formulate împotriva unor notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016. (dosarele nr. 37D/2021, nr. 1.112D/2021 și nr. 2.334D/2021)

13. Prin încheierile din 22 octombrie 2020, 12 noiembrie 2020 și 3 decembrie 2020, pronunțate în dosarele nr. 13.031/4/2020, nr. 14.335/4/2020 și nr. 17.150/4/2020, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 2, 3 și 8 din Legea nr. 52/2020, precum și a Legii nr. 52/2020, în ansamblul său**. Excepția a fost ridicată de Eurobank — S.A. (fosta Eurobank Ergasias) în cauze având ca obiect soluționarea unor contestații formulate împotriva unor notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016. (dosarele nr. 39D/2021, nr. 40D/2021 și nr. 42D/2021)

14. Prin Încheierea din 9 octombrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 4.026/333/2020, **Judecătoria Vaslui a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 2-8 din Legea nr. 52/2020, precum și a Legii nr. 52/2020, în ansamblul său**. Excepția a fost ridicată de Banca Transilvania — S.A. într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate în temeiul Legii nr. 77/2016. (Dosarul nr. 102D/2021)

15. Prin Încheierea din 27 noiembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 9.452/200/2020, **Judecătoria Buzău — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 52/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 77/2016 privind darea**

în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite. Excepția a fost ridicată de Banca Românească — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 52/2020. (Dosarul nr. 106D/2021)

16. Prin Încheierea din 18 noiembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 3.260/232/2020, **Judecătoria Găești a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 1-8 din Legea nr. 52/2020 și ale art. 1 alin. (1), ale art. 8 alin. (5), ale art. 10 alin. (1) și ale art. 11 din Legea nr. 77/2016.** Excepția a fost ridicată de Banca Românească — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 52/2020. (Dosarul nr. 153D/2021)

17. Prin Încheierea nr. 1.591 din 21 decembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 9.784/196/2020, **Judecătoria Brăila — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020.** Excepția a fost ridicată de Banca Românească — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 52/2020. (Dosarul nr. 166D/2021)

18. Prin Încheierea din 4 noiembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 2.837/308/2020, **Judecătoria Sighișoara — civil a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020.** Excepția a fost ridicată de Banca Românească — S.A. într-o cauză având ca obiect o acțiune în constatarea dării în plată, formulată în temeiul Legii nr. 77/2016. (Dosarul nr. 191D/2021)

19. Prin Încheierea din 19 ianuarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 9.468/1.748/2020, **Judecătoria Cornetu — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic al Legii nr. 52/2020.** Excepția a fost ridicată de Banca Românească — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 52/2020. (Dosarul nr. 193D/2021)

20. Prin Încheierea din 14 decembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 19.480/299/2020, **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 2-8 din Legea nr. 52/2020, în ansamblul său.** Excepția a fost ridicată de Banca Transilvania — S.A. într-o cauză având ca obiect contestație creditor, formulată în temeiul Legii nr. 77/2016. (Dosarul nr. 441D/2021)

21. Prin Încheierea din 21 ianuarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 9.510/288/2020, **Judecătoria Râmnicu Vâlcea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020, în integralitatea sa.** Excepția a fost ridicată de Banca Românească — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații formulate în temeiul Legii nr. 77/2016. (Dosarul nr. 442D/2021)

22. Prin încheierile din 3 februarie 2021 și 5 februarie 2021, pronunțate în dosarele nr. 26.306/245/2020 și nr. 22.007/245/2020, **Judecătoria Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 2 și 8 din Legea nr. 52/2020, precum și a Legii nr. 52/2020, în ansamblul său.** Excepția a fost ridicată de Banca Transilvania — S.A. într-o cauză având ca obiect contestație creditor, formulată în temeiul Legii nr. 77/2016 și de Banca Românească — S.A. într-o cauză având ca obiect o acțiune în constatarea stingerii datoriei, formulată în temeiul Legii nr. 77/2016. (dosarele nr. 498D/2021 și nr. 3.220D/2021)

23. Prin Încheierea din 25 ianuarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 17.473/215/2020, **Judecătoria Craiova — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020.** Excepția a fost ridicată de Banca Transilvania — S.A. într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații, formulată în temeiul Legii nr. 77/2016. (Dosarul nr. 540D/2021)

24. Prin încheierile din 1 februarie 2021, 4 februarie 2021, 8 aprilie 2021, 11 decembrie 2020, 17 decembrie 2020 și 2 iulie 2021, pronunțate în dosarele nr. 12.875/302/2020, nr. 16.136/300/2020, nr. 21.238/300/2020, nr. 26.549/300/2020, nr. 14.048/300/2020, nr. 16.444/300/2020 și nr. 7.858/299/2021, **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate, pe de o parte, a Legii nr. 52/2020, în ansamblul său, și, pe de altă parte, a dispozițiilor articolului unic pct. 2-8 din Legea nr. 52/2020, precum și a Legii nr. 52/2020, în ansamblul său.** Excepția a fost ridicată de Banca Românească — S.A. și de Banca Transilvania — S.A. în cauze având ca obiect soluționarea unor contestații formulate în temeiul Legii nr. 77/2016. (dosarele nr. 541D/2021, nr. 689D/2021, nr. 988D/2021, nr. 1.360D/2021, nr. 600D/2022, nr. 1.127D/2021 și nr. 2.313D/2021)

25. Prin Încheierea din 9 februarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 20.163/55/2020, **Judecătoria Arad — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 2-8 din Legea nr. 52/2020, precum și a Legii nr. 52/2020, în ansamblul său.** Excepția a fost ridicată de Banca Transilvania — S.A. într-o cauză având ca obiect contestație creditor, formulată în temeiul Legii nr. 77/2016. (Dosarul nr. 579D/2021)

26. Prin Încheierea din 12 februarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 9.179/200/2020, **Judecătoria Buzău — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 2-8 din Legea nr. 52/2020, precum și a Legii nr. 52/2020, în ansamblul său.** Excepția a fost ridicată de Banca Transilvania — S.A. într-o cauză având ca obiect contestație creditor, formulată în temeiul Legii nr. 77/2016. (Dosarul nr. 691D/2021)

27. Prin Încheierea din 1 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 6.722/202/2020/a1, **Judecătoria Călărași a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 52/2020.** Excepția a fost ridicată de Banca Transilvania — S.A. într-o cauză având ca obiect contestație creditor, formulată în temeiul Legii nr. 77/2016. (Dosarul nr. 788D/2021)

28. Prin Încheierea din 11 februarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 16.278/94/2020, **Judecătoria Buftea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 52/2020.** Excepția a fost ridicată de Banca Transilvania — S.A. într-o cauză având ca obiect contestație creditor, formulată în temeiul Legii nr. 77/2016. (Dosarul nr. 838D/2021)

29. Prin încheierile din 19 februarie 2021, 15 aprilie 2021, 27 mai 2021, 8 iulie 2021, 28 septembrie 2021 și 28 iulie 2021, astfel cum a fost modificată și completată prin Încheierea din 24 septembrie 2021, pronunțate în dosarele nr. 26.305/245/2020, nr. 25.237/245/2020, nr. 443/245/2021, nr. 27.045/245/2020, nr. 12.002/245/2021 și nr. 8.481/245/2021, **Judecătoria Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020, în ansamblul său, precum și a dispozițiilor articolului unic pct. 1-7 din Legea nr. 52/2020.** Excepția a fost ridicată de Banca Transilvania — S.A. și de Banca Românească — S.A. din București în cauze având ca obiect soluționarea unor contestații formulate în temeiul Legii nr. 77/2016. (dosarele nr. 869D/2021, nr. 1.392D/2021, nr. 2.242D/2021, nr. 2.644D/2021, nr. 697D/2022 și nr. 3.202D/2021)

30. Prin Încheierea din 10 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 25.564/325/2020, **Judecătoria Timișoara — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020.** Excepția a fost ridicată de Banca Transilvania — S.A. într-o cauză având ca obiect contestație creditor, formulată în temeiul Legii nr. 77/2016. (Dosarul nr. 1.114D/2021)

31. Prin Încheierea din 8 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 7.292/296/2020, **Judecătoria Satu Mare — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020, în integralitatea sa.** Excepția a fost ridicată de Banca Românească — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații formulate în temeiul Legii nr. 77/2016. (Dosarul nr. 1.348D/2021)

32. Prin Încheierea din 21 ianuarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 10.171/180/2020, **Judecătoria Bacău — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020, în integralitatea sa.** Excepția a fost ridicată de Banca Românească — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații formulate în temeiul Legii nr. 77/2016. (Dosarul nr. 1.358D/2021)

33. Prin Încheierea din 15 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 304/334/2021, **Judecătoria Vatra Dornei a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 2, 3 și 8 din Legea nr. 52/2020, precum și a Legii nr. 52/2020, în integralitatea sa.** Excepția a fost ridicată de Banca Transilvania — S.A. într-o cauză având ca obiect contestație creditor, formulată în temeiul Legii nr. 77/2016. (Dosarul nr. 1.480D/2021)

34. Prin Încheierea din 9 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 10.125/211/2020, **Judecătoria Cluj-Napoca — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 2, cu referire la art. 4 alin. (11)-(13) din Legea nr. 77/2016, pct. 3, cu referire la art. 4 alin. (3) și (4) din Legea nr. 77/2016, și pct. 5, cu referire la art. 5 alin. (31) din Legea nr. 77/2016, din Legea nr. 52/2020, precum și a Legii nr. 52/2020, în ansamblul său.** Excepția a fost ridicată de First Bank — S.A. și First Bank — S.A. — Sucursala Cluj-Napoca într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei notificări depuse în temeiul Legii nr. 77/2016. (Dosarul nr. 1.482D/2021)

35. Prin Încheierea din 15 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 1.507/195/2020, **Judecătoria Brad a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 2-8 din Legea nr. 52/2020, precum și a Legii nr. 52/2020, în ansamblul său.** Excepția a fost ridicată de Banca Transilvania — S.A. într-o cauză având ca obiect contestație creditor, formulată în temeiul Legii nr. 77/2016. (Dosarul nr. 1.496D/2021)

36. Prin Încheierea din 8 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 14.947/303/2020, **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 2-8 din Legea nr. 52/2020, precum și a Legii nr. 52/2020, în ansamblul său.** Excepția a fost ridicată de Banca Transilvania — S.A. într-o cauză având ca obiect contestație creditor, formulată în temeiul Legii nr. 77/2016. (Dosarul nr. 1.569D/2021)

37. Prin Încheierile din 8 iunie 2021 și 11 iunie 2021, pronunțate în dosarele nr. 17.688/300/2020 și nr. 3.186/300/2021, **Judecătoria Sectorului 2 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 2-8 din Legea nr. 52/2020, precum și a Legii nr. 52/2020, în ansamblul său.** Excepția a fost ridicată de Banca Transilvania — S.A. într-o cauză având ca obiect contestație creditor, formulată în temeiul Legii nr. 77/2016. (dosarele nr. 2.115D/2021 și nr. 2.135D/2021)

38. Prin Încheierea din 19 februarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 4.180/305/2020, **Judecătoria Sfântu Gheorghe a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 2-8 din Legea nr. 52/2020, precum și a Legii nr. 52/2020, în ansamblul său.** Excepția a fost ridicată de Banca Transilvania — S.A. într-o cauză având ca obiect contestație creditor, formulată în temeiul Legii nr. 77/2016. (Dosarul nr. 2.244D/2021)

39. Prin Încheierea din 30 iunie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 4.527/281/2021, **Judecătoria Ploiești a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 2-8 din Legea nr. 52/2020, precum și a Legii nr. 52/2020, în ansamblul său.** Excepția a fost ridicată de Banca Transilvania — S.A. într-o cauză având ca obiect contestație creditor, formulată în temeiul Legii nr. 77/2016. (Dosarul nr. 2.274D/2021)

40. Prin Încheierea din 10 iunie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 2.850/197/2021, **Judecătoria Brașov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 2-8 din Legea nr. 52/2020, precum și a Legii nr. 52/2020, în ansamblul său.** Excepția a fost ridicată de Banca Transilvania — S.A. într-o cauză având ca obiect contestație creditor, formulată în temeiul Legii nr. 77/2016. (Dosarul nr. 2.312D/2021)

41. Prin Încheierea din 1 iulie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 13.868/320/2020/a1, **Judecătoria Târgu Mureș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 52/2020.** Excepția a fost ridicată de Banca Transilvania — S.A. într-o cauză având ca obiect o acțiune în constatarea dării în plată, formulată în temeiul Legii nr. 77/2016. (Dosarul nr. 2.318D/2021)

42. Prin Încheierea din 6 iulie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 9.076/280/2020, **Judecătoria Pitești — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 52/2020, în integralitatea sa.** Excepția a fost ridicată de Banca Românească — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații formulate în temeiul Legii nr. 77/2016. (Dosarul nr. 2.673D/2021)

43. Prin Încheierea din 7 octombrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 7.882/212/2021/a1, **Judecătoria Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 52/2020, în ansamblul său.** Excepția a fost ridicată de Banca Românească — S.A. într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni în constatarea dării în plată, formulată în temeiul Legii nr. 77/2016. (Dosarul nr. 3.144D/2021)

44. Prin Încheierea din 22 septembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 4.033/311/2021, **Judecătoria Slatina — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 1-7 din Legea nr. 52/2020.** Excepția a fost ridicată de Banca Românească — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni privind constatarea dării în plată. (Dosarul nr. 3.173D/2021)

45. Prin Încheierea din 28 iunie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 8.297/190/2020, **Judecătoria Bistrița — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 52/2020, în integralitatea sa.** Excepția a fost ridicată de Banca Românească — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni formulate în temeiul Legii nr. 77/2016. (Dosarul nr. 3.228D/2021)

46. Prin Încheierea din 26 octombrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 11.433/182/2020, **Judecătoria Baia Mare — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020, în ansamblul său.**

Excepția a fost ridicată de Banca Românească — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni în constatarea dării în plată. (Dosarul nr. 3.280D/2021)

47. Prin Încheierea din 22 decembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 10.178/279/2020, **Judecătoria Piatra-Neamț — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 52/2020, în ansamblul său.** Excepția a fost ridicată de Banca Românească — S.A. într-o cauză având ca obiect acțiune în constatarea dării în plată. (Dosarul nr. 105D/2022)

48. Prin Încheierea nr. 17.554 din 22 decembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 19.360/212/2021, **Judecătoria Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020, în ansamblul său.** Excepția a fost ridicată de Banca Românească — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni în constatarea dării în plată. (Dosarul nr. 132D/2022)

49. În motivarea excepției de neconstituționalitate, se susține, în esență, că legea criticată este neconstituțională, întrucât a fost adoptată în lipsa solicitării avizului Băncii Naționale a României, ceea ce încalcă art. 3 alin. (2) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României și art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție. Se subliniază că principiul legalității impune ca atât exigențele de ordin procedural, cât și cele de ordin substanțial să fie respectate în cadrul legiferării. Astfel, în contextul Deciziei Curții Constituționale nr. 731 din 6 noiembrie 2019, în urma reluării procedurii legislative, legiuitorul ar fi trebuit să solicite, din nou, avizul Consiliului Legislativ și al Consiliului Economic și Social. De altfel, legea contravine și considerentelor deciziilor Curții Constituționale nr. 623 din 25 octombrie 2016 și nr. 731 din 6 noiembrie 2019. De asemenea, se critică lipsa unor studii de impact, precum și lipsa de fundamentare a legii și, mai ales, lipsa de claritate, precizie și previzibilitate a acesteia.

50. Se afirmă că sintagma „reprezintă impreviziune” este neclară, echivocă, pentru că nu se înțelege ce condiții a avut în vedere legiuitorul cu privire la impreviziune, respectiv dacă sunt cele care rezultă din cuprinsul art. 1.271 din Codul civil și din deciziile Curții Constituționale sau dacă a avut în vedere numai unele dintre aceste condiții.

51. Se apreciază că Legea nr. 52/2020 este antinomică ordinii juridice interne, dar și dreptului Uniunii Europene, astfel cum a fost acesta interpretat în jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene. De asemenea, se arată că Legea nr. 52/2020 încalcă principiul supremației Constituției, reglementarea contravenind flagrant dezlegărilor obligatorii ale Curții Constituționale date în deciziile anterior pronunțate în materia dării în plată.

52. Se invocă faptul că Legea nr. 52/2020 aduce o gravă atingere dreptului la libertate economică și libertății comerțului, întrucât intervine în raporturile juridice încheiate între profesionist și consumatori, afectând în mod direct contraprestația la care creditorul este îndreptățit prin încheierea contractelor de credit. Modificarea condițiilor economice pe parcursul executării unui contract de credit, condiții care nu sunt sub influența creditorului, nu justifică modificarea obligației esențiale a debitorului, prin lipsirea creditorului de posibilitatea recuperării creanței în integralitatea sa. Legea nr. 52/2020 modifică raporturi juridice contractuale, intervenind exclusiv în favoarea uneia dintre părțile contractului, prin prejudicierea patrimoniului celeilalte părți contractante, instituind o discriminare inacceptabilă între subiecții de drept privat.

53. Se mai susține că legea criticată încalcă principiul securității juridice, intervine peste principiul *pacta sunt servanda*, dispunând peste voința părților la mult timp după realizarea raportului juridic dintre acestea, și creează un dezechilibru în interpretarea unitară a legii, fiind astfel inaccesibilă. Astfel, se

arată că, prin natura sa, instituția impreviziunii reprezintă o situație de excepție de la principiul forței obligatorii a unui contract și are drept premise evenimente survenite după încheierea contractului care nu au fost prevăzute de părți la momentul încheierii acestuia și care nu au fost asumate de debitor și despre care nu s-ar putea, în mod rezonabil, considera că debitorul și-a asumat acest risc. Însă, deși pretextul este echilibrarea contractului, prezumția absolută de impreviziune nu pornește de la observarea mecanismului contractual în ansamblul său, ci are în vedere exclusiv o parte din obligațiile contractuale. Prin urmare, deși impreviziunea nu poate fi definită doar prin raportare la cursul de schimb, se ajunge, prin efectul legii, la o mutare a riscului cursului de schimb către creditor printr-o abordare superficială fără legătură cu contractul în ansamblul său, ceea ce constituie o privare nejustificată de proprietate a creditorului.

54. Se consideră că Legea nr. 52/2020 încalcă exigențele privind siguranța circuitului civil și previzibilitatea legii, întrucât stabilește o procedură contrară Codului civil. De asemenea, acest act normativ contravine caracterului excepțional al legislației consumeriste, având în vedere că normele analizate nu permit judecătorului verificarea întrunirii condițiilor pentru garantarea protecției consumatorilor.

55. Se mai afirmă că Legea nr. 52/2020 încalcă cerințele liberului acces la justiție și ale procesului echitabil, prezumând absolut impreviziunea intervenită, independent de situația concretă a executării contractului în discuție, suprimând, așadar, controlul judecătoresc asupra aplicării unei instituții eminamente judiciare.

56. Se mai susține că art. 1 alin. (1), art. 8 alin. (5), art. 10 alin. (1) și art. 11 din Legea nr. 77/2016 retroactivează, întrucât permit stingerea tuturor datoriilor, atât a celor deja născute, cât și a celor viitoare. Se punctează faptul că atât creanțele băncilor, cât și creanțele cesionarilor reprezintă un bun, un drept câștigat sub imperiul vechii legi. Se mai susține că legea criticată încalcă principiul securității juridice, întrucât prevede posibilitatea retroactivării sale, intervine peste principiul *pacta sunt servanda*, dispunând peste voința părților la mult timp după realizarea raportului juridic dintre acestea, și creează un dezechilibru în interpretarea unitară a legii, fiind astfel inaccesibilă.

57. Se mai arată că art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 încalcă dreptul de proprietate al creditorului, întrucât anularea debitelor deja scadente ar echivala cu o exproprieere fără niciun fel de despăgubire. Mai mult decât atât, nu se poate justifica o ingerință și o privare de proprietate a creditorului în condițiile în care un imobil a fost deja executat silit în vederea stingerii creanței. Din punct de vedere juridic, un imobil executat silit nu mai poate fi dat în plată. Totodată, executarea silită nu reprezintă, în sine, o situație de impreviziune. De asemenea, se mai arată că art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 cuprinde o soluție legislativă a cărei neconstituționalitate a fost constatată prin Decizia nr. 731 din 6 noiembrie 2019, pronunțată în cadrul controlului *a priori* de constituționalitate.

58. Se apreciază că legea intervine asupra caracterului executoriu și/sau definitiv al unei hotărâri, precum și asupra modalității de încetare a unei executări silite, stabilind că un consumator, indiferent de situația juridică la care este parte, poate solicita instanței modificarea acesteia în virtutea noii legi, deși în cazul acestuia este posibil să fi intervenit o hotărâre judecătorească prin care instanța să fi stabilit în concret prețul contractului de credit, obligațiile părților, sumele datorate de consumator etc. Aceeași situație este aplicabilă și executărilor silite în care instanța judecătorească este posibil să fi intervenit prin pronunțarea unei hotărâri pe calea contestației la executare, stabilind sumele datorate de părți în baza contractului de credit.

59. Se susține că instituirea unui anumit prag valoric al fluctuației valutare, respectiv de 52,6%, reprezintă o încălcare a

art. 44 și 147 din Constituție, precum și a Deciziei Curții Constituționale nr. 731 din 6 noiembrie 2019. În același sens, se apreciază că pentru a interveni impreviziunea este necesar ca, pe lângă condiția privind consistența valorică și persistența temporală, să fie îndeplinită și condiția potrivit căreia debitorul să nu fi avut intenția expres materializată de a se angaja în executarea unui risc supraadăugat asociat contractului de credit. Se mai arată că nu poate fi considerată impreviziune situația în care obligația de plată lunară înregistrează o creștere de peste 50% ca urmare a majorării ratei de dobândă variabilă. Obligația lunară de achitare a ratelor de credit trebuie să reprezinte o abatere majoră de la situația avută în vedere la momentul contractării. Or, ținând cont de faptul că debitorii au contractat pentru o perioadă îndelungată de timp, respectiv 20-30 de ani, analiza impreviziunii nu se poate raporta doar la ultimele 6 luni anterioare transmiterii notificării de dare în plată. Fiind o perioadă foarte scurtă, nu se poate concluziona că această creștere a ratelor raportat la dobânda variabilă este una ireversibilă. Prin urmare, reglementarea celor două prezumții absolute de impreviziune este complet deficitară.

60. Se consideră că prevederile legale criticate pornesc fie de la praguri valorice nefundamentate, fie de la împrejurarea executării, fără grija corelării acestora cu regimul de drept comun al impreviziunii (respectiv normele în vigoare la data încheierii contractelor).

61. Se afirmă că rațiunea legii criticate este discutabilă în considerarea unor reglementări adoptate recent și care asigură protecția consumatorilor în cazul contractelor de credit în monedă străină. În acest sens, se face trimitere la art. 32 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/2016 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori [prin care a fost transpusă Directiva 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 februarie 2014 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile rezidențiale și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1.093/2010], care în materia împrumuturilor în monedă străină prevede dreptul de conversie a contractului (în condițiile stabilite în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/2016). Totodată, se apelează la o serie de prezumții și ipoteze de impreviziune care nu sunt proprii acestui mecanism, ajungându-se la modificări substanțiale ale regimului juridic al unor instituții de drept comun, fără grija reală a prezervării echilibrului și pentru creditor, cu afectarea securității juridice.

62. În final, autoarele excepției fac anumite aprecieri proprii cu privire la conținutul normativ al art. 4 alin. (4) și al art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 raportat la cel stabilit prin Decizia Curții Constituționale nr. 731 din 6 noiembrie 2019, ajungând la concluzia că soluția normativă promovată de aceste texte legale ar fi deja constatată ca fiind neconstituțională prin decizia anterioară.

63. **Judecătoria Oradea — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, întrucât prevederile Legii nr. 52/2020 contravin considerentelor Deciziei nr. 731 din 6 noiembrie 2019, fiind aduse unele modificări formale, fără a respecta în întregime raționamentul expus de Curtea Constituțională în considerentele respectivei decizii privind noțiunea și domeniul de aplicabilitate al impreviziunii.

64. **Judecătoria Pitești — Secția civilă** apreciază că Legea nr. 52/2020 nu respectă condițiile de previzibilitate și accesibilitate cerute pentru aplicarea oricărui text legal. Totodată, dispozițiile legale criticate nu respectă deciziile Curții Constituționale nr. 623 din 25 octombrie 2016 și nr. 731 din 6 noiembrie 2019. De asemenea, în dosarele nr. 3.457D/2021 și

nr. 2.673D/2021, instanța apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, apreciind că nu au intervenit elemente de noutate față de situația avută în vedere de Curtea Constituțională la pronunțarea Deciziei nr. 432 din 17 iunie 2021.

65. **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată cu privire la articolul unic pct. 2, în măsura în care stabilesc arbitrar o durată de 6 luni pentru menținerea pragurilor utilizate pentru definirea impreviziunii, fără a avea în vedere perioada contractuală stabilită de părți, și pct. 8, în măsura în care este reglementată o prezumție absolută cu privire la intervenirea impreviziunii în cazul în care debitorul, care formulează notificarea de dare în plată, a fost supus unei executări silită a imobilului ipotecat, dar este în continuare executat silit, prin poprire sau alte forme de executare silită, pentru datoria inițială și pentru accesoriile acesteia, neacoperite prin executarea silită a imobilului ipotecat. Cu privire la criticile de neconstituționalitate a articolului unic pct. 3-7 din Legea nr. 52/2020, precum și a Legii nr. 52/2020, în ansamblul său, instanța apreciază că acestea sunt neîntemeiate, având în vedere că reglementează continuarea contractului, prin adaptarea la noile circumstanțe, față de care s-a constatat impreviziune, și, numai în măsura în care acest aspect nu este posibil, reglementează încetarea contractului, aceste posibilități rezultând și din considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 623 din 25 octombrie 2016. De asemenea, în Dosarul nr. 3.279D/2021, instanța apreciază că excepția este neîntemeiată.

66. **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă** apreciază că dispozițiile legale criticate încalcă jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016 și Decizia nr. 731 din 6 noiembrie 2019, precum și normele constituționale invocate.

67. **Judecătoria Vaslui** apreciază că prin modificările aduse Legii nr. 77/2016 de Legea nr. 52/2020 nu se încalcă niciun drept fundamental. Astfel, instanța reține că, potrivit dispozițiilor Legii nr. 52/2020, sunt aduse ajustările necesare, rezultate din aplicarea textului normativ original, atât în ceea ce privește instituirea unor prezumții legale, inclusiv prin identificarea naturii acestora, includerea unor situații în ipoteza suspendării, stabilirea sarcinii probei și indicarea unor limite procentuale și temporale care fac perfect previzibilă aplicarea legii și reduc, în consecință, gradul de perfectibilitate inerent oricărui act normativ.

68. **Judecătoria Sighișoara — civil** apreciază că excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020 este neîntemeiată, întrucât motivele de neconstituționalitate invocate au fost deja analizate în cadrul controlului de constituționalitate realizat de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 731 din 6 noiembrie 2019.

69. **Judecătoria Constanța — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. De asemenea, în Dosarul nr. 132D/2022, instanța apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată în ceea ce privește art. 8 alin. (5) tezele a doua și a treia din Legea nr. 77/2016, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 52/2020.

70. **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția I civilă** apreciază că prin dispozițiile legale contestate nu se aduce atingere libertății economice, nefiind restricționat accesul liber la o activitate economică, ci se reglementează cadrul legal care guvernează stingerea obligațiilor născute din contractele de credit. Cu privire la art. 53 din Constituție, instanța apreciază că legiuitorul dispune de o marjă de apreciere, în funcție de nevoia reală a comunității, în adoptarea măsurii de privare de proprietate, dispozițiile legale criticate fiind clare, previzibile, precise și neechivoce, astfel încât aplicarea lor nu permite arbitrarul. Referitor la încălcarea art. 15 alin. (2) din Constituție, instanța apreciază că apariția unei dispoziții care reglementează

un alt mod de stingere a obligației are ca rezultat poziționarea subiecților într-o situație pe care nu o puteau prevedea la momentul perfectării contractului.

71. Judecătoria Iași — Secția civilă, în Dosarul nr. 869D/2021, apreciază că lipsa de previzibilitate a legii poate conduce la o încălcare a dreptului de proprietate al creditorilor. Referitor la caracterul prezumției absolute reglementate de art. 4 alin. (13) din Legea nr. 77/2016, instanța reține că acest text reinstituie practic, pentru prima oară după abrogarea Codului civil vechi, o prezumție absolută, împotriva căreia nu se poate face nicio dovadă contrară. O astfel de prezumție este de natură să reducă la maximum posibilitatea de apărare a creditoarei, deoarece reduce posibilitatea judecătorului de a verifica existența unei situații de impreviziune. Acest aspect, coroborat cu modul de reglementare al prezumțiilor respective, este de natură să conducă la obstrucționarea accesului la justiție al creditoarei. În ceea ce privește restul criticilor, instanța consideră că nu există indicii evidente de încălcare a drepturilor și principiilor constituționale invocate de autoarea excepției. De asemenea, în dosarele nr. 498D/2021, nr. 1.392D/2021, nr. 2.242D/2021, nr. 2.644D/2021, nr. 3.220D/2021 și nr. 697D/2022, instanța apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în materie.

72. Judecătoria Craiova — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât împrăjuraarea că mecanismul privind Legea nr. 77/2016 s-a modificat, prin introducerea unei condiții suplimentare, respectiv cea a impreviziunii, conform Legii nr. 52/2020, nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de contestatoare.

73. Judecătoria Arad — Secția civilă apreciază ca dispozițiile art. 4 alin. (13) și cele ale art. 4 alin. (3) din Legea nr. 77/2016, astfel cum au fost introduse prin articolul unic pct. 2 și 3 din Legea nr. 52/2020, sunt neconstituționale, în raport cu prevederile art. 44 și art. 147 alin. (4) din Constituție.

74. Judecătoria Buzău — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, având în vedere deciziile Curții Constituționale nr. 623 din 25 octombrie 2016, nr. 627 din 15 octombrie 2019 și nr. 731 din 6 noiembrie 2019.

75. Judecătoria Călărași apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

76. Judecătoria Vatra Dornei apreciază că dispozițiile legale criticate contravin art. 21 alin. (3) și art. 124 din Constituție, întrucât normele criticate nu prevăd situațiile în care între părțile contractelor de credit bancar s-au derulat deja litigii care au vizat incidența Legii nr. 77/2016 și automat existența unui caz de impreviziune în derularea contractelor.

77. Judecătoria Brad, contrar art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

78. Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă, contrar art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

79. Judecătoria Sectorului 2 București apreciază că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât nu îndeplinesc cerințele de claritate și previzibilitate și nu respectă Decizia Curții Constituționale nr. 731 din 6 noiembrie 2019. Instanța apreciază că instituirea cu titlu de prezumție absolută de impreviziune a pragului de fluctuație a cursului valutar în lipsa justificării riscului supraadăugat la care Curtea Constituțională a făcut referire reprezintă o ingerință în dreptul de proprietate al contestatoarei și poate da naștere chiar unor situații de discriminare între consumatorii aflați în aceeași situație. De asemenea, în Dosarul nr. 1.360D/2021, contrar art. 29 alin. (4)

din Legea nr. 47/1992, instanța nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

80. Judecătoria Sfântu Gheorghe apreciază că viciile de constituționalitate invocate cu privire la derogarea de la dispozițiile de drept comun ce reglementează impreviziunea, precum și instituirea unei prezumții absolute de impreviziune au fost analizate prin Decizia Curții Constituționale nr. 731 din 6 noiembrie 2019, nefiind necesară revizuirea celor statuate de instanța de contencios constituțional.

81. Judecătoria Ploiești apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 2-7, precum și cea a Legii nr. 52/2020, în ansamblul său, este neîntemeiată. În ceea ce privește pct. 8 al articolului unic din legea anterior menționată, instanța apreciază că se poate considera că există o ingerință în dreptul de proprietate al creditorului, prin punerea acestuia în imposibilitatea de a recupera orice sume restante, ulterior executării silite a bunului ipotecat.

82. Judecătoria Piatra-Neamț — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

83. Judecătoria Găești apreciază că dispozițiile criticate din Legea nr. 52/2020 încalcă Decizia Curții Constituționale nr. 623 din 25 octombrie 2016, jurisprudența Curții Constituționale și implicit art. 1 alin. (5) și art. 147 alin. (4) din Constituție, în condițiile în care aceste norme se aplică tuturor contractelor în curs de derulare de îndată ce cursul valutar aplicabil în vederea cumpărării monedei creditului sau obligația de plată lunară ating pragul valoric prevăzut de legiuitor, fără a se lua în considerare situația debitorilor și specificul contractelor de credit încheiate și fără a face o diferențiere între debitorii de bună-credință și cei de rea-credință, între cei care nu mai pot să plătească și cei care nu mai vor să plătească.

84. Judecătoria Brăila — Secția civilă apreciază că textele criticate nu sunt contrare prevederilor din Constituție.

85. Judecătoria Cornetu — Secția civilă apreciază că reglementarea unor cazuri de impreviziune nu reprezintă o încălcare a principiului separației puterilor în stat, în condițiile în care instanța investită cu soluționarea cauzei va analiza în continuare situația de fapt din speța dedusă judecării, iar această reglementare nu se încadrează într-un domeniu în care Banca Națională a României are atribuții. Totodată, în situația noilor modificări, se mențin cele reținute de Curtea Constituțională prin deciziile nr. 695 din 24 noiembrie 2016, nr. 623 din 25 octombrie 2016 și nr. 93 din 28 februarie 2017, conform cărora nu se încalcă principiul neretroactivității legii.

86. Judecătoria Râmnicu Vâlcea — Secția civilă, contrar art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate, rezumându-se la analiza condițiilor de admisibilitate a acesteia.

87. Judecătoria Buftea — Secția civilă apreciază că dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate.

88. Judecătoria Timișoara — Secția a II-a civilă, contrar art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

89. Judecătoria Satu Mare — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât motivele de neconstituționalitate invocate au fost analizate prin Decizia nr. 731 din 6 noiembrie 2019.

90. Judecătoria Bacău — Secția civilă apreciază că Legea nr. 52/2020 nu încalcă principii constituționale.

91. Judecătoria Cluj-Napoca — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât autoarea excepției critică opțiunea legiuitorului de a reglementa expres definiția impreviziunii, ca urmare a deciziilor anterioare

ale Curții Constituționale în materie, precum și procedura corespunzătoare în situația formulării notificării de dare în plată.

92. Judecătoria Brașov — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este parțial întemeiată întrucât, prin stabilirea unei prezumții absolute în sensul existenței impreviziunii, este încălcat caracterul eminamente judiciar al impreviziunii, contrar prescripțiilor Curții Constituționale dezvoltate cu ocazia analizării constituționalității Legii nr. 77/2016. Or, așa cum a arătat Curtea în jurisprudența sa (Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016) trebuie distins între debitorii care nu vor să plătească și cei care nu mai pot să plătească din pricina unei împrejurări excepționale, numai în cazul acestora din urmă intervenind un veritabil dezechilibru contractual. Astfel, prezumția absolută în sensul existenței impreviziunii, indiferent de buna-credință sau rea-credință a debitorului și indiferent de situația financiară concretă a debitorului, încalcă dreptul la un proces echitabil, dar și dreptul de proprietate al creditorului, prin aceea că îi este blocat acestuia orice mijloc procesual prin care să dovedească contrariul.

93. Judecătoria Târgu Mureș — Secția civilă apreciază că dispozițiile criticate contravin normelor constituționale invocate, fiind în discordanță cu dispozițiile Legii fundamentale, întrucât modificările aduse Legii nr. 77/2016 exclud orice drept de apreciere al instanței, rolul acesteia fiind unul pur formal.

94. Judecătoria Slatina — Secția civilă apreciază că dispozițiile legale criticate nu sunt afectate de vicii de neconstituționalitate.

95. Judecătoria Bistrița — Secția civilă apreciază că Legea nr. 52/2020, în ansamblul său, are caracter constituțional.

96. Judecătoria Baia Mare — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, având în vedere argumentele cuprinse în considerentele Deciziei nr. 432 din 17 iunie 2021.

97. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

98. Guvernul, exprimându-și punctul de vedere în dosarele nr. 3.279D/2021 și nr. 3.280D/2021, apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, prin prisma art. 1 alin. (5) și a art. 147 alin. (4) din Constituție, având în vedere lipsa solicitării avizului Băncii Naționale a României și nesocotirea exigențelor constituționale referitoare la relația dintre dreptul de proprietate privată și impreviziune, astfel cum a fost stabilită prin Decizia nr. 731 din 6 noiembrie 2019, și neîntemeiată, prin raportare la celelalte norme constituționale invocate, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în materie.

99. Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, punctul de vedere al Guvernului, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

100. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

101. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din actele de sesizare, îl constituie Legea nr. 52/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, în ansamblul său, respectiv

dispozițiile articolului unic pct. 1-8 din Legea nr. 52/2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 386 din 13 mai 2020, precum și prevederile art. 1 alin. (1), ale art. 4 alin. (1¹) lit. a), alin. (12), (13), (3) și (4), ale art. 8 alin. (5), ale art. 10 alin. (1) și ale art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 28 aprilie 2016. Având în vedere art. 62 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, potrivit căruia „Dispozițiile de modificare și de completare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, identificându-se cu acesta”, dar și voința reală a autoarelor excepției de neconstituționalitate, Curtea va reține ca obiect al excepției dispozițiile art. 1 alin. (1), ale art. 4 alin. (1¹)-(13), (3) și (4), ale art. 5 alin. (3) și (3¹), ale art. 7 alin. (4) și (5¹), ale art. 8 alin. (5), ale art. 10 alin. (1), precum și ale art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 52/2020, sub aspectul criticilor de neconstituționalitate intrinsecă, precum și Legea nr. 52/2020, în ansamblul său, sub aspectul criticilor de neconstituționalitate extrinsecă. Textele legale criticate în mod punctual au următorul cuprins:

— Art. 1 alin. (1): „Prezenta lege se aplică raporturilor juridice dintre consumatori și instituțiile de credit, instituțiile financiare nebankare sau cesionarii creanțelor deținute asupra consumatorilor.”;

— Art. 4 alin. (1¹)-(13), (3) și (4):

„(1¹) Reprezintă impreviziune:

a) pe durata executării contractului de credit, cursul de schimb valutar, aplicabil în vederea cumpărării monedei creditului, înregistrează la data transmiterii notificării de dare în plată o creștere de peste 52,6% față de data încheierii contractului de credit. În vederea calculării procentului de 52,6% se va avea în vedere cursul publicat de Banca Națională a României la data transmiterii notificării de plată și cursul de schimb publicat de Banca Națională a României la data încheierii contractului de credit;

b) pe durata executării contractului de credit, obligația de plată lunară înregistrează o creștere de peste 50% ca urmare a majorării ratei de dobândă variabilă.

(12) În scopul aplicării prevederilor prezentei legi este necesară menținerea pragurilor valorice prevăzute la alin. (1¹) lit. a) și b) în ultimele 6 luni anterioare transmiterii notificării de dare în plată.

(13) Prezumițiile prevăzute la alin. (1¹) au caracter absolut. Creditorul care formulează contestație, conform art. 7, are obligația de a dovedi omisiunea îndeplinirii condițiilor de admisibilitate a notificării de dare în plată, prevăzute la alin. (1) lit. a)-d). (...)

(3) Impreviziunea este prezumată în favoarea consumatorului, care formulează o notificare în condițiile art. 5 sau art. 8 alin. (5).

(4) Echilibrarea și continuarea contractului de credit sunt prioritare. Încetarea contractului de credit va putea fi dispusă doar în cazul imposibilității vădite a continuării sale.”;

— Art. 5 alin. (3) și (3¹):

„(3) Prima zi de convocare la notarul public nu poate fi stabilită la un termen mai scurt de 30 de zile libere și nici mai lung de 90 de zile, perioadă în care se suspendă orice plată către creditor, precum și orice procedură judiciară sau extrajudiciară demarată de un creditor sau de persoane care se subrogă în drepturile acestuia îndreptată împotriva consumatorului sau a bunurilor acestuia. Neprezentarea debitorului la termenele indicate în notificare echivalează cu renunțarea la notificarea de dare în plată și părțile vor fi repuse de drept în situația anterioară.

(31) *Pe perioada notificării, precum și pe perioada soluționării cererilor prevăzute la art. 7 și 8, este interzisă înscrierea în Biroul de credit sau în alte baze de date negative cu privire la debitorii riscanți sau rău-platnici a debitorului care a efectuat notificarea prevăzută la art. 5 alin. (1), indiferent dacă înscrierea ar fi efectuată din inițiativa creditorului sau a unei autorități centrale sau locale. Dispozițiile prezentului alineat sunt aplicabile în mod corespunzător și persoanelor și procedurilor la care se referă art. 6 și, respectiv, art. 8 alin. (5).”;*

— Art. 7 alin. (4) și (51): *„(4) Până la soluționarea definitivă a contestației formulate de creditor se menține suspendarea oricărei plăți către acesta, precum și a oricărei proceduri judiciare sau extrajudiciare demarate de creditor sau de persoanele care se subrogă în drepturile acestuia împotriva debitorului. De la data comunicării notificării de dare în plată, executările silită aflate în derulare, inclusiv popriri, se suspendă automat. (...)”*

(51) *În cazul admiterii contestației creditorului prin hotărâre definitivă, penalitățile și orice daune-interese care ar rezulta din parcurgerea procedurii notificării prevăzute la art. 5 și 6 vor putea fi pretinse doar dacă creditorul contestator probează că debitorul a fost de rea-credință la depunerea notificării.”;*

— Art. 8 alin. (5): *„Dreptul de a cere instanței să constate stingerea datoriilor izvorâte din contractele de credit aparține și consumatorului care a fost supus unei executări silită a imobilului ipotecat, indiferent de titularul creanței, de stadiul în care se află ori de forma executării silită care se continuă contra debitorului. Se consideră că există impreviziune în cazul în care debitorul, care formulează notificare de dare în plată, a fost supus unei executări silită a imobilului ipotecat, dar este în continuare executat silit, prin poprire sau alte forme de executare silită, pentru datoria inițială și pentru accesoriile acesteia, neacoperite prin executarea silită a imobilului ipotecat. Dispozițiile art. 4 alin. (13) se aplică în mod corespunzător.”;*

— Art. 10 alin. (1): *„La momentul încheierii contractului translativ de proprietate, respectiv de la data pronunțării hotărârii judecătorești definitive, potrivit prevederilor art. 8 sau, după caz, ale art. 9, va fi stinsă orice datorie a debitorului față de creditor, acesta din urmă neputând solicita sume de bani suplimentare.”;*

— Art. 11 teza întâi: *„În vederea echilibrării riscurilor izvorând din contractul de credit (...) prezenta lege se aplică (...) contractelor de credit aflate în derulare la momentul intrării sale în vigoare (...)”.*

102. Autoarele excepției apreciază că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3)-(5) privind principiul statului de drept, al separației puterilor în stat, al legalității, al calității legii și al securității juridice, art. 11 referitor la dreptul internațional și dreptul intern, art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 20 alin. (2) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 45 privind libertatea economică, art. 53 alin. (2) privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale, art. 57 privind exercitarea drepturilor și a libertăților, art. 124 privind înfăptuirea justiției, art. 126 alin. (1) privind instanțele judecătorești, art. 135 privind economia, art. 136 alin. (5) privind proprietatea, art. 147 alin. (4) privind efectele deciziilor Curții Constituționale și art. 148 alin. (2) privind integrarea în Uniunea Europeană. Se mai invocă și art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și art. 1 privind protecția proprietății din Primul Protocol adițional la Convenție.

103. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (5) tezele a doua și a treia din Legea nr. 77/2016, ce constituie obiect al dosarelor Curții Constituționale nr. 3.144D/2021, nr. 3.280D/2021, nr. 3.457D/2021, nr. 105D/2022 și nr. 132D/2022, Curtea reține că, prin Decizia nr. 432 din 17 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 21 septembrie 2021, a constatat că tezele a doua și a treia ale art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 sunt neconstituționale.

104. Având în vedere dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit căreia *„Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”*, precum și faptul că actele de sesizare în dosarele sus-menționate au fost pronunțate ulterior publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Deciziei nr. 432 din 17 iunie 2021, precizată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (5) tezele a doua și a treia din Legea nr. 77/2016 este inadmisibilă.

105. Referitor la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (5) tezele a doua și a treia din Legea nr. 77/2016, invocată în celelalte dosare, având în vedere dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit căreia *„Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”*, precum și faptul că actele de sesizare în dosarele sus-menționate au fost pronunțate anterior publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Deciziei nr. 432 din 17 iunie 2021, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (5) tezele a doua și a treia din Legea nr. 77/2016 urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă.

106. Pentru a ajunge la această soluție, Curtea a reținut că prezumția legală absolută instituită vizează debitorul împotriva căruia s-a derulat și s-a finalizat o procedură de executare silită, prin vânzarea imobilului cu destinație de locuință și împotriva căruia se continuă executarea, având ca debit un rest neacoperit ca urmare a vânzării realizate. O asemenea măsură reprezintă o ingerință a statului în dreptul de proprietate privată al creditorului, iar limitarea creanței anterioare numai la valoarea bunului ipotecat, pe motiv că acesta a fost executat silit, aspect căruia i se dă eficiența unei situații de impreviziune, fără ca aceasta să fie una reală și efectivă, nu relevă existența unui scop legitim al ingerinței, constituindu-se mai degrabă într-o măsură socială sau care valorifică o condiție potestativă simplă din partea debitorului, cu consecința privării de proprietate a creditorului asupra unei părți din creanța sa. Prin urmare, aceasta, în realitate, reprezintă o cauză de limitare a răspunderii contractuale a debitorului ce împiedică executarea contractului de credit, în funcție de voința debitorului. Practic, o circumstanță personală, fără legătură cu clauzele contractului, este convertită într-un caz de impreviziune.

107. Curtea a mai reținut că art. 8 teza a doua din Legea nr. 77/2016 cuprinde un element de procedură și unul de drept substanțial. Cel de procedură privește faptul că debitorul care apelează la procedura reglementată de art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 nu o poate face direct, ci prin depunerea unei notificări conform art. 5 alin. (1) din aceeași lege. Această reglementare procedurală reprezintă o transpunere în plan normativ a paragrafului 44 din Decizia nr. 95 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 656 din 9 august 2017. În schimb, reglementarea de drept substanțial, și anume prezumarea absolută a impreviziunii în ipoteza în care debitorul a fost supus unei executări silită a imobilului ipotecat, dar este în continuare executat silit pentru datoria inițială și pentru accesoriile acesteia, neacoperite prin executarea silită a imobilului ipotecat, conservă elementele de

neconstituționalitate reținute în Decizia nr. 731 din 6 noiembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din 29 ianuarie 2020, afectând art. 8 teza a doua din Legea nr. 77/2016. În concepția Deciziei nr. 731 din 6 noiembrie 2019, reținerea impreviziunii pentru un creditor aflat în situația descrisă parcurge etapa notificării, a contestației la notificare, a încheierii actului de dare în plată și, în caz de neconformare a creditorului, etapa de stingere a datoriei izvorâte din contractul de credit. Prin urmare, pentru etapa notificării, ipotezele de impreviziune sunt reglementate de art. 4 alin. (11)-(13) din Legea nr. 77/2016, acestora neputându-le fi alăturată o nouă ipoteză care vizează o eventuală consecință a impreviziunii (faptul că bunul imobil ipotecat a fost executat și că executarea continuă pentru că datoria inițială/accesoriile acesteia nu a/au fost acoperită/acoperite). Așadar, chiar dacă bunul imobil ipotecat a fost vândut la licitație publică, iar executarea silită continuă, debitorul trebuie să se încadreze în ipotezele de impreviziune prevăzute de art. 4 alin. (11)-(13) din Legea nr. 77/2016 pentru a putea solicita stingerea datoriei. În condițiile constatării neconstituționalității tezei a doua a art. 8 din legea anterior menționată, Curtea a constatat și neconstituționalitatea tezei a treia a aceluiași articol pentru că aceasta devine restrictivă și poate relativiza întreaga procedură prin introducerea unui dubiu, respectiv acela că numai art. 4 alin. (13) din Legea nr. 77/2016 se aplică în mod corespunzător, nu și celelalte dispoziții cuprinse în art. 4. Rezultă că, în ipoteza art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, pentru a se reține incidența impreviziunii, devin incidente art. 4 alin. (1) lit. e) și alin. (11)-(13) din aceeași lege.

108. Desigur, revine instanțelor de judecată competența de a stabili cadrul procesual în care se soluționează litigiul dedus judecării, în funcție de stadiul derulării contractului de credit și de data încheierii acestuia, aplicând în mod corespunzător dispozițiile legale specifice fiecărei faze procesuale în parte, împreună cu jurisprudența Curții Constituționale asociată acestora (a se vedea, *mutatis mutandis*, Decizia nr. 39 din 30 ianuarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 772 din 7 septembrie 2018, paragraful 256).

109. Cu privire la celelalte dispoziții criticate, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin numeroase decizii, spre exemplu prin Decizia nr. 432 din 17 iunie 2021, și Decizia nr. 749 din 14 decembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 866 din data de 29 august 2024, statuând conformitatea acestora cu normele constituționale.

110. Referitor la critica de neconstituționalitate extrinsecă, referitoare la faptul că la adoptarea Legii nr. 52/2020 nu a fost solicitat avizul Băncii Naționale a României, potrivit art. 3 alin. (2) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 30 iunie 2004, Curtea a statuat că Banca Națională a României nu este o instituție fundamentală reglementată prin Constituție, astfel că solicitarea avizului său nu reprezintă un standard de constituționalitate, și că în discuție este o chestiune de drept civil, respectiv reglementarea ipotezelor de impreviziune care pot duce la încetarea contractului de credit prin dare în plată a imobilului ipotecat, astfel că nu intră în atribuțiile Băncii Naționale a României avizarea cazurilor de impreviziune, operațiune esențialmente de drept civil. Prin urmare, Curtea a reținut că Legea nr. 52/2020, în ansamblul său, nu încalcă art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție prin raportare la art. 3 alin. (2) din Legea nr. 312/2004.

111. Cu privire la criticile de neconstituționalitate intrinsecă formulate, Curtea a reținut că acestea vizează în mod principal problema reglementării unor prezumții absolute de impreviziune. Pentru a determina dacă acestea se plasează în sfera riscului supraadăugat al contractului de credit, trebuie să aibă în vedere

criteriile consistenței valorice și persistenței temporale a fluctuației în sensul Deciziei nr. 731 din 6 noiembrie 2019. Pe baza acestor criterii, legea analizată a fixat (i) consistența valorică a diferenței de curs valutar dintre valoarea monedei naționale și a celei străine la un procent de 52,6% raportată la data contractării creditului și (ii) persistența temporală circumscrisă la o perioadă de 6 luni anterioare transmiterii notificării de dare în plată, perioadă în care diferența de curs valutar antereferită trebuie să se mențină.

112. Referitor la consistența valorică a diferenței de curs, Curtea a reținut că art. 4 alin. (11) lit. a) din Legea nr. 77/2016 reglementează o prezumție de impreviziune care valorifică o creștere a cursului valutar de peste 50%, ceea ce reprezintă o abatere de la obișnuitul unor fluctuații valutare. Curtea a subliniat că încheierea contractelor în monedă străină implică un risc valutar, risc care nu se poate transforma *de plano* într-o cauză de încetare a utilității sociale a contractului de credit. Prin urmare, riscul valutar nu are valențe subiective, ci obiective, astfel că impreviziunea întemeiată pe acesta nu ține seama de tipul sau durata contractului de credit sau de percepția ulterioară sau în timp a debitorului/creditorului. Ceea ce contează este ca legea să prezume că un risc valutar de o anumită consistență nu a putut face obiectul *in concreto* al unei previzionări de către niciuna dintre părțile contractului, trecând dincolo de puterea de prevedere a acestora. Faptul că legiuitorul nu a reglementat în mod distinct diferențele de risc valutar care se constituie în cazuri de impreviziune în funcție de durata contractului de credit nu demonstrează decât că toate situațiile trebuie tratate cu aceeași unitate de măsură, evitându-se, astfel, eventuale situații de inegalitate între debitori/creditori, după caz. Mai mult, pentru a preveni astfel de situații, creditorii (profesioniști) trebuie să fie diligenți și să stabilească în contractele de credit clauze care să evite intervenirea unui astfel de caz de impreviziune. Nu este rolul Curții Constituționale să clasifice contractele de credit în contracte pe durată scurtă, medie sau lungă, în funcție de care să stabilească un anumit regim juridic sub aspectul reținerii impreviziunii și astfel să impună ea însăși anumite praguri pentru consistența valorică a diferenței de curs valutar.

113. În ceea ce privește consistența temporală a diferenței de curs valutar, Curtea a reținut că menținerea pe o durată de 6 luni a diferenței de 52,6% dintre cursul actual și cel existent la data încheierii contractului de credit relevă un caracter constant, continuu, ireversibil al fluctuației, care, așadar, nu este una temporară/circumstanțială/particulară. Nu este rolul Curții să stabilească dacă această perioadă trebuia să fie mai mare, ci doar să se asigure că este o perioadă rațională și care previne arbitrarul.

114. O altă chestiune invocată sub aspectul cerințelor de calitate a legii a fost aceea a stabilirii procentului care se subsumează riscului inerent și a celui care intră în registrul riscului supraadăugat. Această critică nu ține seama de conținutul normativ al textului analizat, care nu cuprinde vreo referire la un anumit procent care ar ține de riscul inerent, ci stabilește pur și simplu că, dacă se atinge o asemenea diferență valorică între cursul monedei străine de la momentul contractării creditului și cel de la momentul invocării impreviziunii, intervenirea impreviziunii este prezumată, iar debitorul are opțiunea de a da în plată imobilul ipotecat.

115. Criticile vizând situația creditelor reeșalonate/restructurate aduc în discuție o problemă de aplicare a legii. În cazul contractului prin care se modifică contractul inițial în sensul prelungirii termenului de plată (reeșalonarea), cauza de impreviziune se raportează tot la data încheierii contractului de credit inițial, capitalul nefiind afectat, ci doar plata acestuia urmând să se realizeze într-un interval temporal mai extins. În cazul creditelor

deja restructurate, este o problemă distinctă în sensul că, dacă (i) principalul sumei de plată (capitalul) a format obiectul unei negocieri între părți, diminuându-se, invocarea acestei cauze de impreviziune devine posibilă numai prin raportare la această nouă dată, și, dacă (ii) a fost stinsă obligația inițială prin încheierea în mod subsecvent a unui nou contract între debitor și creditor, invocarea acestei cauze de impreviziune devine posibilă numai prin raportare la această nouă dată. Redimensionarea capitalului constituie o modificare esențială a contractului inițial încheiat, astfel că modificările contractuale care afectează capitalul produc efecte și în privința datei la care se raportează această cauză de impreviziune, data încheierii contractului de credit fiind data încheierii actului care „restructurează” capitalul.

116. Raportat la criticile de neconstituționalitate ce privesc faptul că instanțele naționale s-au pronunțat deseori cu privire la imposibilitatea calificării fluctuațiilor valutare drept caz de impreviziune, iar aceste constatări se bucură de autoritate de lucru judecat, Curtea a observat că, potrivit noului cadru normativ, fluctuațiile valutare de peste 52,6% reprezintă impreviziune, astfel că instanțele judecătorești nu mai au competența de a decide ele însele dacă sau în ce măsură fluctuația valutară poate fi calificată drept impreviziune. Întrucât legea a reglementat, printr-o definiție legală, o prezumție absolută de impreviziune, instanța judecătorească trebuie să o aplice în consecință. Totodată, autoritatea de lucru judecat a unei hotărâri judecătorești se raportează la norma aflată în vigoare, pe baza căreia a fost pronunțată, și nu împiedică modificarea acesteia. De altfel, în sistemul constituțional românesc, hotărârea judecătorească pronunțată de instanțele judecătorești ordinare nu constituie un izvor formal al dreptului. Prin urmare, noua reglementare nu încalcă exigențele de calitate a legii, din moment ce este comprehensibil faptul că se aplică și acelor contracte de credit în raport cu care, anterior intrării în vigoare a noii legi, instanțele judecătorești au considerat ca nefiind neîntinse condițiile impreviziunii sub imperiul vechii reglementări.

117. Prin urmare, Curtea a constatat că art. 4 alin. (1¹) lit. a), alin. (1²) și (1³) din Legea nr. 77/2016 nu încalcă art. 1 alin. (5), art. 44 și art. 147 alin. (4) din Constituție.

118. A doua prezumție reglementată valorifică creșterea obligației de plată lunară de peste 50% ca urmare a majorării ratei de dobândă variabilă. Întrucât obligația lunară de plată (rata lunară) constă din capital plus dobândă, rezultă că o creștere cu 50% a ratei lunare trebuie să fie determinată de creșterea dobânzii cu cel puțin același quantum procentual. Această prezumție valorifică în latura sa de consistență valorică două aspecte: ponderea dobânzii în cadrul obligației lunare de plată și, corelativ acesteia, creșterea cu minimum 50% a dobânzii, care duce la creșterea cu cel puțin 50% a ratei lunare. Aceasta este condiția de consistență valorică, în timp ce criteriul persistenței temporale este menținerea pe o durată de 6 luni consecutive a acestei situații. Raportarea se face la rata precedentă perioadei de 6 luni consecutive în care trebuie să se mențină această creștere. Nu este rolul Curții să stabilească dacă această fluctuație a valorii obligației lunare de plată determinată de creșterea dobânzii trebuia să fie de 50%-100%, ci doar de a se asigura că este o fluctuație rațională luată în calcul și care previne arbitrarul. Or, cele de mai sus indică o abatere de la riscul inherent contractului de credit. Prin urmare, art. 4 alin. (1¹) lit. b), alin. (1²) și (1³) din Legea nr. 77/2016 nu încalcă art. 1 alin. (5), art. 44 și art. 147 alin. (4) din Constituție.

119. Cu privire la criticile de neconstituționalitate aduse art. 4 alin. (4) din Legea nr. 77/2016 în raport cu art. 1 alin. (5) și art. 21 alin. (3) din Constituție, Curtea a constatat că art. 4 alin. (4) din Legea nr. 77/2016 nu încalcă cerințele de calitate a

legii, întrucât stabilește în mod clar că soluția adaptării contractului este prioritară încetării acestuia prin darea în plată a imobilului ipotecat, iar, pentru a dispune una dintre cele două soluții, oferă instanței judecătorești un criteriu rațional, și anume aprecierea posibilității continuării executării contractului de credit prin raportare strict la prestațiile la care părțile s-au obligat. Totodată, textul criticat nu încalcă art. 21 alin. (3) din Constituție pentru că atât debitorul, cât și creditorul în faze procesuale distincte pot formula cereri de adaptare a contractului.

120. Cu privire la criticile aduse art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016, Curtea a reiterat jurisprudența sa în materie, potrivit căreia suspendarea de drept operată prin textele de lege criticate este proporțională cu scopul legitim urmărit. Cu privire la art. 7 alin. (4) teza a doua din lege, Curtea a constatat că acest text este unul precizator, fără ca ipoteza sa normativă să dubleze art. 7 alin. (4) teza întâi din lege. Astfel, suspendarea executării silite, inclusiv a popririi, era deja prevăzută chiar de art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016, în forma sa inițială. Prin urmare, art. 7 alin. (4) teza a doua din lege nu încalcă art. 1 alin. (5) din Constituție în componenta sa privind calitatea legii.

121. În aceste condiții, art. 5 alin. (3¹) din Legea nr. 77/2016 nu este decât o consecință firească a art. 5 alin. (3), a art. 7 alin. (4) și art. 8 alin. (3) din aceeași lege, faptul depunerii notificării și al desfășurării procedurilor judiciare consecutive acesteia neputând antrena înscrierea debitorului în Biroul de credit sau în alte baze de date negative cu privire la debitorii riscanți sau rău-platnici. Curtea a subliniat că textul criticat este unul de strictă interpretare, care se referă la datoria/penalitățile rezultate din contractul de credit supus notificării, și nu din alte acte/fapte juridice ale debitorului străine acestui contract. Având în vedere cele expuse, art. 5 alin. (3) și (3¹) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016 nu încalcă art. 44 și art. 147 alin. (4) din Constituție.

122. Cu privire la criticile de neconstituționalitate aduse art. 7 alin. (5¹) din Legea nr. 77/2016 în raport cu art. 44 și art. 147 alin. (4) din Constituție, Curtea a observat că acest text a fost introdus prin Legea nr. 52/2020 și a format obiectul controlului *a priori* de constituționalitate prin Decizia nr. 731 din 6 noiembrie 2019, paragrafele 114-116, fiind constatat neconstituțional, însă legiuitorul l-a pus de acord cu exigențele stabilite prin decizia anterioară a Curții Constituționale. Redactarea actuală diferă în mod esențial de cea constatată ca fiind neconstituțională, dispoziția legală criticată fiind pusă de acord cu decizia Curții Constituționale. Noua reglementare se circumscrie ipotezei admiterii contestației și se referă exclusiv la penalitățile și daunele-interese care ar rezulta din parcurgerea procedurii notificării, nu și la rata plătită de debitor. Astfel, dacă se probează că debitorul a fost de rea-credință, acesta datorează, în ipoteza admiterii contestației, pe lângă rată (capital și dobândă), penalități și daune-interese; în schimb, dacă a fost de bună-credință, va datora doar rata (capital și dobândă). Având în vedere cele expuse, art. 7 alin. (5¹) din Legea nr. 77/2016 nu încalcă art. 44 și art. 147 alin. (4) din Constituție.

123. Cu privire la criticile de neconstituționalitate aduse art. 1 alin. (1), art. 10 alin. (1) și art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 în raport cu art. 15 alin. (2) din Constituție, Curtea, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 18 ianuarie 2017, paragraful 115, a statuat că, indiferent de textul legal specific în baza căruia au fost încheiate contractele până la data de 1 octombrie 2011, acestea se supun reglementării de drept comun, Codul civil din 1864, care, în mod evident, permitea aplicarea teoriei impreviziunii, în temeiul art. 969 și 970. Având în vedere că Legea nr. 77/2016 reprezintă o aplicare a teoriei impreviziunii la nivelul contractului de credit, prevederile acesteia nu

retroactivează. Faptul că legea stabilește criteriile în funcție de care intervine impreviziunea nu înseamnă că prevederile sale sunt retroactive; de altfel, însuși judecătorul cauzei avea competența de a stabili criteriile în funcție de care apreciază impreviziunea în perioada 2016-2019. Înlocuirea unor criterii judiciare variabile și subiective în sine cu criterii legale fixe și obiective nu echivalează cu încălcarea principiului neretroactivității. Impreviziunea a fost și este reglementată de Codul civil (atât de cel din 1864, cât și de cel din 2009), cu consecința fie a adaptării, fie a încetării contractului, prin urmare, modul de evaluare a sa (legală/judiciară) nu denotă o aplicare retroactivă a instituției în sine (a se vedea și Decizia nr. 431 din 17 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1027 din 27 octombrie 2021, paragraful 81). De altfel, nici consecințele intervenirii sale nu sunt novatoare față de regulile generale existente în materie (adaptarea/încetarea contractului). Prin urmare, art. 1 alin. (1), art. 10 alin. (1) și art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 nu încalcă art. 15 alin. (2) din Constituție.

124. Cu referire specifică la prevederile art. 8 alin. (5) teza întâi din Legea nr. 77/2016, se impune reiterarea paragrafelor 196-199 din Decizia nr. 806 din 7 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 413 din 15 mai 2018. Astfel, Curtea a reținut că, pentru o înțelegere clară a acestui text, se impune situarea sa în contextul mai larg al art. 8 din Legea nr. 77/2016 în integralitatea lui. Alin. (1) al art. 8 din Legea nr. 77/2016 instituie un remediu judiciar de drept civil specific Legii nr. 77/2016, respectiv dreptul de a cere instanței să pronunțe o hotărâre prin care să se constate stingerea obligațiilor născute din contractul de credit ipotecar și să se transmită dreptul de proprietate către creditor. Art. 8 alin. (1) din Legea nr. 77/2016 mai reglementează, deopotrivă, două aspecte cu referire la acest remediu judiciar.

125. În primul rând, dreptul debitorului de a cere instanței să pronunțe o hotărâre prin care să se constate stingerea obligațiilor născute din contractul de credit ipotecar și să se transmită dreptul de proprietate către creditor are o natură subsidiară, adică poate fi exercitat numai în situația în care creditorul nu se conformează dispozițiilor prevăzute de Legea nr. 77/2016. Așadar, debitorul își poate exercita dreptul menționat: 1) în situația în care creditorul nu procedează, potrivit art. 5 alin. (2) și (4) din Legea nr. 77/2016, la încheierea actului translativ de proprietate, prin care se stinge orice datorie a debitorului constând, în principal, în dobânzi și penalități izvorând din contractul de credit ipotecar, sau/și 2) în situația, reglementată de art. 7 alin. (6) din Legea nr. 77/2016, în care, în termen de 10 zile de la data respingerii definitive a contestației formulate potrivit art. 7 din legea menționată, creditorul nu se prezintă, în conformitate cu notificarea prealabilă a debitorului, la notarul public indicat în cuprinsul acesteia, în vederea semnării actului de dare în plată.

126. În al doilea rând, art. 8 alin. (1) din Legea nr. 77/2016 îl indică pe titularul dreptului de a recurge la acest remediu judiciar specific, respectiv debitorul. Prevederile art. 8 alin. (5) teza întâi din Legea nr. 77/2016 reprezintă, la rândul lor, o clarificare a sferei titularului dreptului de a recurge la remediu judiciar specific instituit de art. 8 alin. (1) din Legea nr. 77/2016. Astfel, dacă art. 8 alin. (1) din Legea nr. 77/2016 nu face decât să se refere la categoria generală a debitorului, art. 8 alin. (5) teza întâi din Legea nr. 77/2016 se referă la o anumită categorie, specifică, de titulari ai acestui drept la acțiune, respectiv consumatorul care a fost supus unei executări silite a imobilului ipotecat. Cu alte cuvinte, legiuitorul a specificat, în mod expres, o anumită categorie de titulari ai remediei judiciare specific instituit de art. 8 al Legii nr. 77/2016, consumatorul care a fost supus unei executări silite a imobilului ipotecat. În sfârșit, în scopul clarificării sferei titularului dreptului la introducerea

acțiunii instituite de art. 8 alin. (1) din Legea nr. 77/2016, art. 8 alin. (5) teza întâi al acesteia dispune că acel consumator care a fost supus unei executări silite a imobilului ipotecat poate formula această acțiune, indiferent de titularul creanței, de stadiul în care se află ori de forma executării silite care se continuă contra sa.

127. Rezultă că, în soluționarea acțiunii în constatare instituite de art. 8 al Legii nr. 77/2016, deci inclusiv a celei formulate de către consumatorul care a fost supus executării silite a imobilului ipotecat, instanța judecătorească va aplica, în mod obligatoriu, teoria impreviziunii. O asemenea concluzie este, de altfel, reținută și în paragraful 123 al Deciziei nr. 623 din 25 octombrie 2016, precitată, în care Curtea a subliniat că instanța judecătorească este competentă să se pronunțe cu privire la îndeplinirea condițiilor privind existența impreviziunii și în faza executării silite. În urma procesului de aplicare a teoriei impreviziunii, inclusiv în faza executării silite, instanța judecătorească, potrivit considerentelor de la paragraful 121 al deciziei antereferite, va pronunța o hotărâre prin care va dispune fie adaptarea contractului în forma pe care o decide, fie încetarea sa. În acest context, Curtea va respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (5) teza întâi din Legea nr. 77/2016.

128. Cu privire la art. 148 alin. (2) din Constituție, Curtea a reținut că aceste norme fundamentale nu au incidență în cauză, întrucât impreviziunea este o instituție esențialmente de drept civil.

129. De asemenea, în ceea ce privește criticile referitoare la lipsa de fundamentare și motivarea insuficientă a actului normativ criticat, Curtea a reținut că nu are competența să analizeze caracterul justificat sau fundamentat al unei „proponeri legislative” și nici fundamentarea expunerii de motive a acesteia. De altfel, în jurisprudența sa, respectiv Decizia nr. 238 din 3 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 666 din 28 iulie 2020, paragrafele 36-40, Curtea a reținut că nu are competența să controleze modul de redactare a expunerilor de motive ale diverselor inițiative legislative. Expunerea de motive și, cu atât mai puțin, modul său de redactare nu au consacrat constituțională. Ca atare, expunerea de motive, prin prisma art. 1 alin. (5) din Constituție, este un document de motivare necesar în cadrul procedurii de adoptare a legilor, însă, odată adoptată legea, rolul său se reduce doar la facilitarea înțelegerii scopului acesteia. Prin urmare, expunerea de motive nu este decât un instrument al uneia dintre metodele de interpretare consacrate, metoda de interpretare teleologică. Faptul că expunerea de motive nu este suficient de precisă sau că nu lămurește toate aspectele de conținut ale normei nu duce la concluzia că însăși norma respectivă este neconstituțională pentru acest motiv, aceasta având doar o funcție de suport în interpretarea normei adoptate. Nu este rolul Curții Constituționale să analizeze constituționalitatea legii prin prisma conținutului expunerii de motive. Așadar, controlul de constituționalitate vizează legea ca atare, și nu opțiuni, dorințe sau intenții cuprinse în expunerea de motive (a se vedea, *mutatis mutandis*, Decizia nr. 405 din 21 septembrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1232 din 21 decembrie 2022, paragrafele 38 și 39).

130. În aceste condiții, pentru toate considerentele de mai sus, Curtea nu a putut reține încălcarea prevederilor constituționale și convenționale invocate.

131. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să modifice jurisprudența mai sus invocată, atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

132. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (5) tezele a doua și a treia din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de Banca Românească — S.A. în dosarele nr. 7.882/212/2021/a1 și nr. 19.360/212/2021 ale Judecătorei Constanța — Secția civilă, în Dosarul nr. 10.178/279/2020 al Judecătorei Piatra-Neamț — Secția civilă și în Dosarul nr. 11.433/182/2020 al Judecătorei Baia Mare — Secția civilă.

2. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (5) tezele a doua și a treia din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de Banca Transilvania — S.A., de Banca Transilvania — S.A. — Sucursala Oradea, de First Bank — S.A. și First Bank Sucursala Cluj-Napoca, de Eurobank — S.A. (fosta Eurobank Ergasias), de Banca Românească — S.A. și din oficiu de Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă, în Dosarul nr. 10.963/271/2020 al Judecătorei Oradea — Secția civilă, în dosarele nr. 8.453/280/2020 și nr. 9.076/280/2020 ale Judecătorei Pitești — Secția civilă, în dosarele nr. 14.338/301/2020 și nr. 24.950/301/2020 ale Judecătorei Sectorului 3 București — Secția civilă, în Dosarul nr. 1.315/334/2020 al Judecătorei Vatra Dornei, în dosarele nr. 22.605/4/2020, nr. 29.470/4/2020, nr. 23.090/4/2020, nr. 13.031/4/2020, nr. 14.335/4/2020 și nr. 17.150/4/2020 ale Judecătorei Sectorului 4 București — Secția civilă, în Dosarul nr. 4.026/333/2020 al Judecătorei Vaslui, în dosarele nr. 9.452/200/2020 și nr. 9.179/200/2020 ale Judecătorei Buzău — Secția civilă, în Dosarul nr. 3.260/232/2020 al Judecătorei Vatra Dornei, în Dosarul nr. 9.784/196/2020 al Judecătorei Brăila — Secția civilă, în Dosarul nr. 2.837/308/2020 al Judecătorei Sighișoara — civil, în Dosarul nr. 9.468/1.748/2020 al Judecătorei Cornetu — Secția civilă, în Dosarul nr. 19.480/299/2020 al Judecătorei Sectorului 1 București — Secția I civilă, în Dosarul nr. 9.510/288/2020 al Judecătorei Râmnicu Vâlcea — Secția civilă, în dosarele nr. 26.306/245/2020, nr. 22.007/245/2020, nr. 26.305/245/2020, nr. 25.237/245/2020, nr. 443/245/2021, nr. 27.045/245/2020, nr. 12.002/245/2021 și nr. 8.481/245/2021 ale Judecătorei Iași — Secția civilă, în Dosarul nr. 25.564/325/2020 al Judecătorei Timișoara — Secția a II-a civilă, în Dosarul nr. 17.473/215/2020 al Judecătorei Craiova — Secția civilă, în dosarele nr. 12.875/302/2020, nr. 16.136/300/2020, nr. 21.238/300/2020, nr. 26.549/300/2020, nr. 14.048/300/2020, nr. 16.444/300/2020, nr. 7.858/299/2021, nr. 17.688/300/2020 și nr. 3.186/300/2021 ale Judecătorei Sectorului 2 București — Secția civilă, în Dosarul nr. 20.163/55/2020 al Judecătorei Arad — Secția civilă, în Dosarul nr. 6.722/202/2020/a1 al Judecătorei Călărași, în Dosarul nr. 16.278/94/2020 al Judecătorei Buftea — Secția civilă, în Dosarul nr. 7.292/296/2020 al Judecătorei Satu Mare — Secția civilă, în Dosarul nr. 10.171/180/2020 al Judecătorei Bacău — Secția civilă, în Dosarul nr. 304/334/2021 al Judecătorei Vatra Dornei, în Dosarul nr. 10.125/211/2020 al Judecătorei Cluj-Napoca — Secția civilă, în Dosarul nr. 1.507/195/2020 al Judecătorei Brad, în Dosarul nr. 14.947/303/2020 al Judecătorei Sectorului 6 București — Secția civilă, în Dosarul nr. 4.180/305/2020 al Judecătorei Sfântu Gheorghe, în Dosarul nr. 4.527/281/2021 al Judecătorei Ploiești, în Dosarul nr. 2.850/197/2021 al Judecătorei Brașov — Secția civilă, în Dosarul nr. 13.868/320/2020/a1 al Judecătorei Târgu Mureș — Secția civilă, în Dosarul nr. 8.297/190/2020 al Judecătorei Bistrița — Secția civilă.

3. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceleași părți în dosarele aceluiași instanțe, precum și de Societatea Credit Europe Bank NV din Amsterdam și Societatea Credit Europe Ipotecar IFN — S.A. din București în Dosarul nr. 11.337/301/2020 al Judecătorei Sectorului 3 București — Secția civilă, de First Bank — S.A. și First Bank — S.A. — Sucursala Pitești în Dosarul nr. 11.483/280/2021 al Judecătorei Pitești — Secția civilă, de Banca Românească — S.A. din București în Dosarul nr. 4.033/311/2021 al Judecătorei Slatina — Secția civilă și de Banca Românească — S.A. din București în Dosarul nr. 12.002/245/2021 al Judecătorei Iași — Secția civilă, și constată că dispozițiile art. 1 alin. (1), ale art. 4 alin. (11)-(13), (3) și (4), ale art. 5 alin. (3) și (3¹), ale art. 7 alin. (4) și (5¹), ale art. 8 alin. (5) teza întâi, ale art. 10 alin. (1) și ale art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și Legea nr. 52/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, în ansamblul său, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Oradea — Secția civilă, Judecătorei Pitești — Secția civilă, Judecătorei Sectorului 3 București — Secția civilă, Judecătorei Vatra Dornei, Judecătorei Sectorului 4 București — Secția civilă, Judecătorei Vaslui, Judecătorei Buzău — Secția civilă, Judecătorei Găești, Judecătorei Brăila — Secția civilă, Judecătorei Sighișoara — civil, Judecătorei Cornetu — Secția civilă, Judecătorei Sectorului 1 București — Secția I civilă, Judecătorei Râmnicu Vâlcea — Secția civilă, Judecătorei Iași — Secția civilă, Judecătorei Timișoara — Secția a II-a civilă, Judecătorei Craiova — Secția civilă, Judecătorei Sectorului 2 București — Secția civilă, Judecătorei Arad — Secția civilă, Judecătorei Călărași, Judecătorei Buftea — Secția civilă, Judecătorei Satu Mare — Secția civilă, Judecătorei Bacău — Secția civilă, Judecătorei Cluj-Napoca — Secția civilă, Judecătorei Brad, Judecătorei Sectorului 6 București — Secția civilă, Judecătorei Sfântu Gheorghe, Judecătorei Ploiești, Judecătorei Brașov — Secția civilă, Judecătorei Târgu Mureș — Secția civilă, Judecătorei Constanța — Secția civilă, Judecătorei Slatina — Secția civilă, Judecătorei Bistrița — Secția civilă, Judecătorei Baia Mare — Secția civilă și Judecătorei Piatra-Neamț — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 5 noiembrie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

LISTA

**partidelor politice, alianțelor politice, alianțelor electorale,
organizațiilor cetățenilor români aparținând minorităților
naționale și a candidaților independenți pentru care a fost
depus raportul detaliat al veniturilor și cheltuielilor electorale,
conform art. 47 alin. (2) din Legea nr. 334/2006
privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor
electorale, cu ocazia alegerilor locale parțiale
din data de 4 mai 2025**

Nr. crt.	Numele competitorului electoral	Tipul competitorului
1	Partidul Mișcarea Populară	partid politic
2	Miclea Constantin	candidat independent

București, 15 mai 2025.

Nr. 11.369.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

LISTA

**partidelor politice, alianțelor politice, alianțelor electorale,
organizațiilor cetățenilor români aparținând minorităților
naționale și a candidaților independenți
pentru care a fost depus raportul detaliat al veniturilor
și cheltuielilor electorale, conform art. 47 alin. (2)
din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității
partidelor politice și a campaniilor electorale,
cu ocazia alegerilor locale parțiale din data de 4 mai 2025**

Nr. crt.	Numele competitorului electoral	Tipul competitorului
1	Stika Gabriel-Francisc	candidat independent
2	Cocoșilă Goguța Pica	candidat independent
3	Bucatariu Nicolae	candidat independent

București, 19 mai 2025.

Nr. 11.739.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2025 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.760	760	275
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.280		300
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	4.920		440
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	940		100
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.760		340
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.500		320
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.200		110

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

Pentru comenzi, accesați www.monitoruloficial.ro, Magazin online, Monitorul Oficial — apariții și abonamente.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2025 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	140 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2025.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

